

METODA JIGSAW

Are ca note caracteristice, pe de o parte :

- 1.) preocuparea diferită a membrilor din același grup cooperativ
- 2.) o anumită dinamică a grupurilor formate ad-hoc în fiecare grup, fiecare membru are rangul de „expert” într-un anumit aspect al subiectului de studiat. Astfel se ajunge la acoperirea completă de către elevi a sarcinilor de predare a subiectului întreg .

O schemă de principiu a folosirii metodei *JIGSAW* (în realitate, sunt utilizabile mai multe variante), ar putea fi următoarea :

Pasul 1 : după ce împarte textul de studiat în părți cu o anumită semnificație logică și „pune în temă” elevii, relativ la conținutul de studiat, profesorul formează grupurile cooperative inițiale (numite grupuri „originare” sau grupuri-„casă”). Mărimea fiecărui grup este egală cu numărul părților în care a fost fragmentat materialul de învățat. Le distribuie materialul de lucru, adică textul de studiat. Fiecare fragment al textului poartă un număr de ordine ; elevii din grup, la fel. Fiecărui elev îi va reveni sarcina să studieze, fragmentul cu același număr cu el (elevul 1, fragmentul 1 ; elevul 2, fragmentul 2 etc.), deci să devină „expert” în conținutul aceluia fragment.

Pasul 2 : se face lectura individuală, fiecare elev străduindu-se să rețină fragment. care îi revine în sarcină.

Pasul 3: se reunesc experții care poartă același număr (1 cu 1, 2 cu 2 etc.), pentru consultare reciprocă și aprofundare, în vederea predării care va urma; citesc materialul împreună, gândesc modalități eficiente de predare a materialului și modalități de verificare înțelegerea materialului de către colegii din grupul cooperativ.

Pasul 4 : elevii se întorc în grupurile originare (inițiale sau grupurile „casă”) pentru a preda și a verifica. Fiecare își va prezenta partea sa (1,2 etc.) în fața celorlalți membri. Obiectivul echipei este ca toți membrii să învețe tot materialul prezentat.

Pasul 5 : evaluarea procesului de învățare. Etapa evidențiază, pe de o parte, abilitatea individuală de redare a conținuturilor de către membrii echipei, pe de altă parte, responsabilitatea grupurilor față de însușirea întregului material de către toți membrii. Elevilor li se poate cere să demonstreze în mai multe feluri că au învățat (de

exemplu, printr-un test , prin răspunsuri orale la întrebări, printr-o prezentare a materialului predat de colegi).

Este foarte important ca profesorul să monitorizeze predarea, pentru a fi sigur că informația se transmite corect și că poate servi ca punct de plecare pentru întrebări, dezbateri sau o nouă activitate de învățare. Dacă grupurile de experți se împotmolesc, profesorul poate să le ajute, pentru a se asigura că acestea înțeleg corect și pot transmite mai departe informațiile.

Utilizarea la clasă a acestei metode poartă întreaga gamă de avantaje ale învățării prin cooperare (răspunderea individuală față de învățare, exersarea unor roluri, comunicarea directă între elevi, formarea capacității de a formula și a adresa întrebări, respectul față de capacitățile intelectuale ale celorlalți etc.). Trebuie precizat și faptul că, în urma exersării rolurilor distribuite într-un grup, elevii devin tot mai eficienți în această activitate de interînvățare, astfel că elementul timp (considerat adesea de către profesori un dezavantaj, deoarece folosirea unui mozaic poate însemna acoperirea integrală a celor 45 de minute destinate lecției) devine tot mai bine valorificat.

(prof. NICOLETA STANCIU – Colegiul Economic „Ion Ghica” Braila, Romania)